

บรรณานุกรม

กนก ชียงคบุตร. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัยในอุทยานแห่งชาติเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยา ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เกษม จันทร์แก้ว. (2545, 15-18 ธันวาคม 2537) การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบผสมผสาน. เอกสารประกอบการสัมมนาเครือข่ายชาวบ้านในสังคมวนเกษตรสำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ ม.ม.ป. 10 ปี วนเกษตร สวนวนเกษตรห้วยหิน จ.ฉะเชิงเทรา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

แก้วสรร อติโพธิ์. (2551). มุมมอง ความเห็น ประเด็นสาธารณะ ปัญหาบ้านเมือง. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การเสวนาสาธารณะ 9 มิถุนายน.

คลินิกมาลาเรียหมู่บ้านไม้สะเป่. (2548). รายงานข้อมูลจำนวนผู้ป่วยจากโรคท้องถิ่นบ้านไม้สะเป่.

โมยิต ปิ่นเปี่ยมรัชฎ์. (2524). **ชนบทไทย: เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยความยากจนในชนบทไทย.** กรุงเทพฯ: สำนักเลขธิการคณะรัฐมนตรี.

จักรพันธ์ ปัญจะสุวรรณ. (2545). **การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2527). **การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท.** ใน จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (บรรณาธิการ), **บริหารงานพัฒนาชนบท.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ฉัตร ปิ่นปัก. (2543). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินของประชาชนบ้านจาง ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2540). **แนวทางการพัฒนา เล่ม 2 ป่าชุมชนภาคเหนือ: ศักยภาพขององค์กรชาวบ้านในการจัดการป่าชุมชน.** ใน สมศักดิ์ กองอินทร์ (เสนอห์ จามริกและยศ สันติสมบัติ บรรณาธิการ), **รายงานการวิจัยเรื่องป่าชุมชนในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่น,

ฉ้ออัน วุฒิชัยธรรมรักษา. (2524). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงสร้างงานในชนบท: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่นของตำบลคุ้มพะยอม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชัชพล ทรงสุนทรวงษ์. (2546). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. 2541. ป่าไม้ไทย. อดีต ปัจจุบัน. (ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://web.ku.ac.th/schoolnet/snet6/envi5/longlive/long.htm> (10 กันยายน 2552)

ชูศักดิ์ วิทยาภัก. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบริเวณลุ่มน้ำแม่ปิงตอนบน กรณีศึกษาอำเภอมะแตง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานวิจัย สถาบันวิจัยสังคม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เต็ม สมิตินันท์. (2528). ป่าไม้กับการพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของชุมชน: นโยบายและกลวิธี. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากการพิมพ์.

_____. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากการพิมพ์.

ธวัชชัย สันติสุข. (2528). การอนุรักษ์ธรรมชาติในประเทศไทยในแง่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ. สยามสมาคม แผนกธรรมชาติวิทยา.

นาท ตัณฑวิรุฬห์. (2528). วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการบริหารทรัพยากร. นิเวศวิทยา นโยบายสิ่งแวดล้อมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

นิพนธ์เวช สืบแสง. (2539). สังคมและวัฒนธรรมชาวขมกับการพัฒนา. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยชาวเขา.

นิวัติ เรืองพานิช. (2550). การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (ฉบับที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รั้วเขียว.

- บรรณารักษ์ เสริมทอง. (2543). ปัจจัยทางเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีผลต่อการพึงพิงผลิตผลจากป่าและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎร ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา จังหวัดระนอง. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บัวเรศ ประไซโย และคณะ. (2538, ตุลาคม-ธันวาคม). คุณค่าของการปลูกป่ากับระบบเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม. วารสารสักทอง. 20-4.
- ปกรณ์ จริงสูงเนิน. (2538, 28 เมษายน). ไม้ป่ากับการเกษตรแบบผสมผสานในงานพัฒนาชนบท. รายงานการสัมมนา ณ ห้องประชุม 429 อาคารสุวรรณวาทกสิกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ปฤฎญา จันทน์บุญเรือง. (2541). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ จิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในจังหวัดเลย. ภาควิชาสื่อสารและประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ. เลข: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ประชา อินทร์แก้ว. (2542). ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: เชิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ปลอดประสพ สุรัสวดี. (2541). สารจากอธิบดีกรมป่าไม้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ส่วนป่าชุมชน สำนักงานส่งเสริมการปลูกป่า กรมป่าไม้.
- ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ. (2540). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: ศึกษาเปรียบเทียบประชาชนในเขตเมืองกับประชาชนในเขตชนบท. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์ศักดิ์ ฉัตรเตชะ. (2540). การพัฒนาศักยภาพและสร้างเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการศึกษาเพื่อพัฒนาป่าชุมชน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาและพัฒนาวนศาสตร์ชุมชนที่ 10 ฝ่ายป่าชุมชน สำนักงานป่าไม้เขตเชียงใหม่.
- พັນนี นาดประชาและอเล็กซานดรา สตีเฟน. (2534). หยั่งรากชีวิตชนบท. กรุงเทพฯ: FAO.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2526). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษา นโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.

- มงคล จันทร์ส่อง. (2544). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชายแดน จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนัส สุวรรณ. (2531). การให้ความรู้ความเข้าใจระดับตำบลในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดน่าน. รายงานการวิจัยโครงการนำร่องเพื่อจัดระบบการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- _____. (2539). นิเวศวิทยาของมนุษย์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ = **Research methodology in social sciences and humanities**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชามนุษย์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มีชัย วรรณพันธ์. (2535). มนุษย์และสิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2542). ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รักษ์กล้า สदानสุข. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการพัฒนาห้วยแม่เพรียง ตามพระราชดำริ ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยมะเขือส้ม. (2551). เอกสารข้อมูลการศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยมะเขือส้ม.
- วศิน อิงคพัฒนากุล. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรม. ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2535). การบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ: บทบาทขององค์กรในท้องถิ่น. ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิวัฒน์ คติธรรมนิตย์. (2536). ความหลากหลายทางชีวภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

_____ . (2536). สิทธิชุมชนและการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากร. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

ศันสนีย์ นิจนานิช. (2542). การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาของคณะกรรมการการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน กรมอนามัย: กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริพรต ผลสิทธิ์. (2531). ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุ๊คสโตร์.

ศูนย์วิชาการบูรณาการ หมวดศึกษาวิชาการทั่วไป. (2549). สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีและชีวิต. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการวิชาสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีและชีวิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2542). การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์ส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมศักดิ์ กองอินทร์. (2540). รูปแบบการอ้างสิทธิในทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์: กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติแม่โล อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมิทธิ์ สระอุบล. (2532). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มนุษย์อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การพิทักษ์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย: เข้าถึงธรรมชาติ โลกสะอาดด้วยมือเรา. (2552). เอกสารเชิงวิชาการธรรมชาติสวยด้วยมือเรา, เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.

สถาบันวิจัยชาวเขา. (2551). รายงานข้อมูลชนเผ่าในภาคเหนือ. สถาบันวิจัยและพัฒนาที่สูงจังหวัดแม่ฮ่องสอน.

สิทธิชัย เสรีสงแสง. (2535). ทักษะคติและแรงจูงใจของครูและราษฎรต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาป่าชุมชน: กรณีศึกษาหมู่บ้านวังจางและทุ่งแค ตำบลบ้านโคก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. รายงานการวิจัย. สำนักงานป่าไม้เขตนครราชสีมา.

สุภาวัญญ์ รัตนเลิศสุธรรม. (2550). หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.).

สุริยัน มูลสาร. (2534, ตุลาคม – ธันวาคม). ป่าไม้กับมนุษยชาติ. วนสาร, 4.

สุริรัตน์ ลักนาวิเชียร, กกล้า สมตระกูล และพิมพ์ใจ สิทธิสุรศักดิ์. (2545). หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดินคือสินทรัพย์: ตามแนวพระราชดำริ. ชุดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติตามแนวพระราชดำริ พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

เสนห์ จามริก และยศ สันตสมบัติ. (2536). ป่าชุมชนในประเทศไทย: แนวทางการพัฒนา เล่ม 1 ป่าฝนเขตร้อนกับภาพรวมของป่าชุมชนในประเทศไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

_____ . (2538). ป่าชุมชนในประเทศไทย: แนวทางการพัฒนา เล่ม 2 ป่าชุมชนภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.). (2546). กรอบแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน. เอกสารประกอบการนำเสนอการประชุมสัมมนาประจำปี.

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. (2549). แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.).

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมร่วมกับสถาบันนโยบายศึกษา. (2539). คู่มือแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.).

สำนักงานป่าไม้เขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (2550). เอกสารเขตพื้นที่ป่าไม้ แสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติถ้ำปลา-น้ำตกผาเสื่อ จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (2545). รายงานการสำรวจข้อมูลระดับหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนที่ทำการเกษตร และเนื้อที่ทำการเกษตรจำแนกตาม อำเภอ/กิ่งอำเภอ จังหวัดแม่ฮ่องสอน. กรุงเทพฯ: สำนักงานกฤษฎมนตรี.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (2550). จำนวนสถานบริการสาธารณสุขแต่ละประเภท ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน. รายงานประจำปี 2549, กุมภาพันธ์ 2550. แม่ฮ่องสอน: สาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน.

อคิน รพีพัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและ วัฒนธรรมไทย. ใน ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ), การมีส่วนร่วมของประชาชนใน งานพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภารการพิมพ์.

องค์การบริหารส่วนตำบลนาปู่ป้อม. (2551). เอกสารแผนชุมชนบ้านไม้ข้างนาม หมู่ที่ 7 ตำบลนา ปู่ป้อม อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

องค์การบริหารส่วนตำบลปางหมู. (2551). เอกสารแผนชุมชนบ้านไม้สะเป่ หมู่ที่ 9 ตำบลปางหมู อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

องค์การบริหารส่วนตำบลหมอกจำแป้. (2551). เอกสารแผนชุมชนบ้านห้วยมะเขือส้ม หมู่ที่ 5 ตำบลหมอกจำแป้ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยผา. (2551). เอกสารแผนชุมชนบ้านนาปลาจาด หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยผา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2542). ชุมชน ทรัพยากร และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม. เอกสาร ประกอบการสอนกระบวนวิชา 072732 สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อานันท์ กาญจนพันธ์ และมิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2538). วัฒนธรรมกับการพัฒนา: มิติของพลังที่ สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2544). มิติชุมชน: วิธีคิดท้องถิ่นว่าด้วยสิทธิ อำนาจ และการจัดการทรัพยากร. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อำนวยการ คอวนิช. (2528). วนศาสตร์ชุมชน. กรุงเทพฯ: บริษัทลิฟวิ้ง จำกัด.

_____. (2532). นโยบายป่าไม้แห่งชาติของไทย. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้.